

Kl. 16:56

(Ordfører)

Sjúrdúr Skaale (TF):

Når man på Færøerne ønsker lovændringer på et område, som ikke kan overtages som færøsk særanliggende, bliver ønskerne som regel imødekommet af Folketinget. Det er en smuk praksis: Det er Folketinget, der har myndigheden, men det er reelt Lagtinget, som får lov til at bestemme. Det sker også, når man i Folketinget ikke er enig i det, som Lagtinget ønsker; så sætter man sine egne holdninger til side og sætter respekten for de færøske ønsker forrest. Det er et eksempel på en fornem politisk kultur her i huset, som jeg gerne vil benytte lejligheden til at takke for.

Men i det forslag, som vi i dag behandler, er der nu næppe nogen holdninger, som Folketinget må sætte til side for at imødekomme de færøske ønsker.

Formålet er at gøre det færøske arbejdsmarked mere smidigt, og det er meget hårdt tiltrængt. Der er et stort behov for arbejdskraft på Færøerne, og den nuværende procedure for at opnå opholds- og arbejdstilladelse på Færøerne er ekstremt tung. Forvaltningen af dette område er et skoleeksempel på det, som efter mit partis mening gør hele hjemmestyreordningen til en konstruktion, som ikke er optimal, nemlig den manglende placering af ansvar.

Når en udlænding i dag skal have arbejds- og opholdstilladelse på Færøerne, må han sende en ansøgning ind til det danske system. Der lægges ansøgningen naturligvis nederst i den store bunke af ansøgninger. Hvis personen opfylder betingelserne for at komme ind i det danske rige, sendes ansøgningen derefter til Færøerne, hvor den også lægges nederst i en bunke. Hvis man fra færøsk side mener, at personen kan komme til Færøerne, sendes dette svar til Danmark, hvor det naturligvis også lægges nederst i en tredje bunke. Dette system har flere gange medført så lange ventetider for ansøgere, at man må sige, at deres retssikkerhed har været meget tynd.

Det er også sket, at når der har været spurgt ind til en sag, så har ingen vidst, hvor den har været henne. Det er også sket, at når der så endelig er truffet en afgørelse, så har den i henhold til gældende regler været forkeret, og værre endnu: Det har været uklart, hvem der har truffet afgørelsen. I disse tilfælde er den ansøgendes retssikkerhed jo helt væk.

Som folketingsmedlem får jeg dagligt henvendelser fra ansøgere og deres familie og deres kontakter på Færøerne, der er fortvivlede over deres situation. Så jeg ved, at der er enkeltpersoner, der lider under denne kafkaske ordning. Det gør deres familier også, det gør det færøske arbejdsmarked, og det gør hele den færøske økonomi.

Ordningen er også meget besværlig for de sagsbehandlere i Udlændingenservice i København, der skal forvalte et system, hvor placeringen af ansvar for de trufne beslutninger er så uklare.

Dette lovforslag vil på to punkter være et stort fremskridt. Når der er tale om arbejdskraft med specielle kvalifikationer, som der på Færøerne er mangel på, vil procedurerne være langt mere smidige end i dag, og det vil også være gældende for arbejdskraft fra EU-lande.

Den foreslåede smidige ordning har været gældende i offshore olieindustrien på Færøerne, og den har fungeret fortrinligt.

Men det foreliggende lovforslag er ikke en endelig løsning. Helt overordnet er der ingen tvivl om, at vi ikke får tilfredsstillende retssikkerhed og gennemsigtighed på dette område, før både behandlingen af ansøgningerne, de trufne beslutninger, ansvaret for beslutningerne og konsekvenserne af dem ligger på ét og samme sted: på Færøerne.

Med dette lovforslag bevæger vi os i den rigtige retning, men ikke langt nok. Værre bliver det desværre af, at når arbejdsløsheden på Færøerne har været over 3,5 pct. i 3 måneder, skal der ifølge forslaget igen sættes begrænsninger på arbejdskraftens mobilitet. At forudsætningerne kan ændres med kort varsel, kan ikke bare sætte ansøgerne og det færøske erhvervsliv i en vanskelig situation; det kan også gøre loven unødvendigt vanskelig at forvalte. Lovforslaget er grundlæggende en lappeløsning, men med bestemmelsen om de 3,5 pct. gør man lappen mindre end det hul, der skal lappes.

Jeg mener som sagt, at det er et flot princip, at Folketinget vedtager det, som Lagtinget beder om, men, og her kommer vi også til det største problem i den her sag: Det er formelt ikke Lagtinget, der har bedt om at få dette lovforslag vedtaget i Folketinget; det forslag, som vi i dag behandler, er hverken behandlet i eller vedtaget af Lagtinget; det kommer først til første behandling på tirsdag.

Når jeg påviser svagheder ved forslaget, er det, fordi jeg sagtens kan forestille mig, at Lag-